

SOKAĞIN ZULASI

Ahmet Ümit 1960'ta Gaziantep'te doğdu. Marmara Üniversitesi Kamu Yönetimi Bölümü'nü bitirdi. 1985-1986 yıllarında, Moskova'da Sosyal Bilimler Akademisi'nde siyaset eğitimi gördü. İlk kitabı 1989'da yayımlanan *Sokağın Zulası* adlı şiir kitabıdır. 1992'de ilk öykü kitabı *Çıplak Ayaklıydı Gece* yayımlandı. Bunu 1994'te *Bir Ses Böler Geceyi*, 1999'da *Agatba'nın Anabırtarı*, 2002'de *Şeytan Ayrıntıda Gizlidir* adlı polisiye öykü kitapları izledi. 1995'te hem çocuklara hem de büyüklere yönelik *Masal Masal İçinde* ve 2008'de yayımlanan *Olmayan Ülke* ile farklı bir tarz denedi. 1996'da yazdığı ilk roman *Sis ve Gece*, polisiye edebiyatta bir başyapıt olarak değerlendirildi. Bu romanın ardından 1998'de *Kar Kokusu*, 2000'de *Patasana*, 2002'de *Kukla* yayımlandı. Bu kitapları, *Ninatta'nın Bileziği*, *İnsan Rubunun Haritası*, *Aşk Köpekliktir*, *Beyoğlu Rapsodisi*, *Kavim*, *Bab-ı Esrar*, *İstanbul Hatırası*, *Sultanı Öldürmek*, *Beyoğlu'nun En Güzel Abisi*, *Elveda Güzel Vatanım*, *Kırlangıç Çığlığı* ve *Aşkımız Eski Bir Roman* adlı kitapları izledi. Ahmet Ümit'in İsmail Gülgeç'le *Başkomiser Nevzat Çiçekçinin Ölümü* ve *Başkomiser Nevzat Tapınak Fabiçeleri*, Aptülika (Abdülkadir Elçioğlu) ile *Başkomiser Nevzat Davulcu Davut'u Kim Öldürdü* ve Bartu Bölükbaşı'yla hazırladıkları *Elveda Güzel Vatanım* adlı çizgi romanları yayımlanmıştır. Eserleri 27 farklı dilde yayımlanan yazar uluslararası bir okur kitlesine ulaşmıştır.

Ahmet Ümit sosyal medya hesapları:

www.twitter.com/baskomsernevezat

www.instagram.com/baskomsernevezat

www.facebook.com/yazarahmetumit

www.youtube.com/ahmetumityazar

Ahmet Ümit'in
YKY'deki kitapları:

Aşkımız Eski Bir Roman (2019)
Kırlangıç Çılgılığı (2019)
Sokağın Zulası (2019)
Masal Masal İçinde (2019)

AHMET ÜMİT

Sokağın Zulası

Şiir

YAPI KREDİ YAYINLARI

Yapı Kredi Yayınları - 5463
Şiir - 390

Sokağın Zulası / Ahmet Ümit

Kitap editörü: **Kerem Oğuz Evrandır**
Düzeltili: **Devrim Çakır**

Kapak tasarımı: **Davut Yücel**
Grafik uygulama: **İlknur Efe**

Baskı: A4 Ofset Matbaacılık San. ve Tic. A.Ş.
Otosanayi Sitesi Yeşilce Mah. Donanma Sok.
No: 16 Seyrantepe - Kağıthane / İstanbul
Telefon: (0 212) 281 64 48
Sertifika No: 44739

1. baskı: Deniz Yayıncılık, İstanbul 1989
YKY'de 1. baskı: İstanbul, Ekim 2019
ISBN 978-975-08-4587-1

© Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık Ticaret ve Sanayi A.Ş., 2019
Sertifika No: 44719

Bütün yayın hakları saklıdır.
Kaynak gösterilerek tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında
yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık Ticaret ve Sanayi A.Ş.
İstiklal Caddesi No: 161 Beyoğlu 34433 İstanbul
Telefon: (0 212) 252 47 00 Faks: (0 212) 293 07 23
<http://www.ykykultur.com.tr>
e-posta: ykykultur@ykykultur.com.tr
[facebook.com/YapiKrediKulturSanatYayincilik](https://www.facebook.com/YapiKrediKulturSanatYayincilik)
twitter.com/YKYHaber
[instagram.com/yapikrediyayinlari](https://www.instagram.com/yapikrediyayinlari)

Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık
PEN International Publishers Circle üyesidir.

İçindekiler

Antep'e Veda • 9
Alacakaranlık • 15
Günün Kuralı • 16
İstanbul'da Sıradan Bir Gün • 17
Moby Dick • 18
Sokak Şövalyesi • 24
Diyar-ı Kan • 26
Teröristin (!) in Ölümü • 27
Beşinci Mevsim • 28
İçkiye • 29
Madam Manjosina • 30
Ölüm Sıradan Bir Duygu • 31
Yatak Odaları Tekin Değil • 32
Felsefe • 33
Fırtına • 34
İhanet • 35
Kara Yağmur • 36
Çarmıh • 37
Bahar • 38
Kurumuş Karanfil • 39
Fotoğraf • 40
Sokağın Zulası • 43
Yaşam Döngüsü • 45
Öğrenmek İsteyenlere • 46
Yaşamı Sevmek Diye Bir Şey • 47

Açlık Grevi •	48
Suphileri Aramak •	49
Karanlığın Soldurduğu Yedi Gelinciğe •	52
Deniz’i Anımsamak •	53
Seni Seviyorumun Şiir Dilinde Söylenişidir •	54
İsimsiz Bir Aşk Şiiri •	55
Küçük Kız •	57
Bir Erkeğin Özeleştirisi •	58
Kar Yağarken •	59
Sayrılık •	60
Bir Gün Gelecek Misin? •	61
İlkbahara Doğru •	62
Günbatımı •	63
Aşk Bitti Mi? •	64
Ayrılık Kavuşmanın Başlangıcıdır •	65
Yokluğunda Üşümek •	66
Hasret •	67
Doğayı Katık Ettim Hüznüne •	69
Sevişmek •	70
Sonbahar •	71
Sarı Kıza •	72
“Kuzgun” a Nazire •	75

Annem yeni gömlekler dikmişti bana,
kumaşa sinen kokusunu topladım.

ANTEP'E VEDA

Koşuşturma son buldu,
gar şimdi bir güz bahçesi.
Mavi neonların altında gölgem,
loş sular da bir ağaç gövdesi.
Bavulların hüznüne çoktan aşınayım,
avuçlarımda uzayan yollar.
Bir ürperti duyuyorum;
kentin iç çekişi mi,
karanlığın şarkısı mı?
Rüzgâr değil, fısıltı değil;
sokaklarda yalınayak bir anı

Valizlerimi topladım.

Annem yeni gömlekler dikmişti bana,
kumaşa sinen kokusunu topladım.
Babamın saçlarında gümüş çizgiler vardı,
dedemin mezarında sessizlik.
Çiçeklerimizin renklerini,
ağaçlarımızın esintilerini topladım.

Bir çocuk dolaşırdı karlı bostanlarda,
kimse silemeyecek ayak izlerini.
Sapanlarımızın menzilinde sığırcıklar.
Unutulmuş kulübelerde ateşler yanardı,
ıslak çalıların dumanı gözlerimizi yakardı;
donmuş parmakların acısını,
özgürlüğün ilk bedelini topladım.

Yaz bulutu gibi geçti çocukluğum.
Saçlar alabros, boynumda kravat;
zorlu bir yarıştı delikanlılık,
yumruklarım, yara izlerim.
Sarı ampullerle aydınlanırdı genelevin kapısı;
çıplak duvarlarda kızaran yüzüm,
damağında kahverengi bir parfüm tadı;
ruhumu kemiren açlığı topladım.

Ağustos'un erişmediği bahçelerde
tavla şakırtıları, türkülere karışırdı;
kırık zarları topladım.
Bir kız vardı; gözleri zehir yeşili,
saçının her telinde bir düş asılı;
gecenin sularında yüzmeyi ondan öğrendim.
Yasaktı ay ışığının tenine dokunmak,
dokunulmamış ay ışığını topladım.

Şarkıların yetmediği bir an vardır;
şefkatli odaların, terbiyeli derslerin,
yıldızlarla göz göze sigara içmenin,
aşk kederiyle yücelmenin yetmediği bir an:
Büyüme sancısı, kimim ben?
Bana yetmeyen anları topladım.

Sesimle kanatlanmış kalabalıklara
soluğum tükenene kadar şiirler okurdum.
En duru aynalar işçilerin gözleriydi;
“Gökyüzünü fethetmiş” gençliğim,
işçilerin gözlerinde gülümserdi;
kısılmış seslerimi topladım.

“Herkes okulda bilsin bizi”
Ölümle tutukevi arasında geçerdi günler:
Fabrikalar tapınaklarımızdı,
barikatlar sınav salonlarımız.
Adanmış bir kuşağın karatutkusunu,
parçalanmış ütopyamızı topladım.

Kaç arkadaş bıraktık,
bu kentin kırmızı topraklarında?
Kaç gülüş söndü yüzümüzde?

Bir ömürdü sokaklarında, birkaç yıla sığan;
güneşinin altında dövüşmek,
taş duvarlarının gölgesinde gizlenmek;
birken bine, hiçken bize dönüşmek;
inkâr etmiyorum, en güzel yıllarımdı;
en güzel yıllarımı incitmeden topladım.

Başını kaldırma!
Gittiğimi bil yeter.
Uzarlarda uluyan bir deniz var;
gri saatler, kirli geceler beni çağırıyor.
Ardımdan su dökmesen de olur;
yalnızca affet beni,
seni yine terk ediyorum
çocukluğumun büyük kenti.

ALACAKARANLIK

Ve düřtü günlerin nabzı,
sabah vardiyalarında çoğalmak yok;
çocuk düşlerimizi renklendiren
gece nöbetleri bitti.
Gökyüzüne uzanan yumruklarımızın gölgesinde
neşeyle kıpırdanan al bayraklarımız,
susuz ekinler gibi büktüler boyunlarını.
Düşmanın çarmıhında değil,
karar masalarımızda yitirdik gülümsemeyi.
Ekim'in tutkusuyla unutulunca
İhtilal-i Kebir'in belgilerini,
tarih afaroz etti bizi.
Yarıldı yıldızlara döşediğimiz yol,
kırıldı yelkenlilerimizin direkleri.
Güzelliğimizi bileyen türküler,
şımarık esintilerin sığıntısı şimdi.
Kocaman bir vitrine dönüşen bu kentte
duymamak için çırılçıplak haykıran insanı,
gözlerimizle tıkadık kulaklarımızı
kilitledik ellerimizi ceplerimize,
hayallerimizi bağladık dilimizle
ve sokaklar ağlarken halimize,
sarhoş bir suratla izliyoruz,
kafatasımızın kireçli toprağında
zafer naralarıyla ilerleyen karamsarlığı.